

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 379/2017
10.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић Томић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Миленовића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Миленовића, адв. Небојше Грамића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К бр. 22/16 од 18.08.2016. године и Апелационог суда у Нишу 11 Кж1 бр. 1349/16 од 08.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 10.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Миленовића, адв. Небојше Грамића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К бр. 22/16 од 18.08.2016. године и Апелационог суда у Нишу 11 Кж1 бр. 1349/16 од 08.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару К бр. 22/16 од 18.08.2016. године окривљени Александар Миленовић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато и време проведено у притвору почев од 22.12.2015. године до 19.01.2016. године. Истом пресудом од окривљеног је сагласно члану 87. у вези члана 246. став 7. КЗ одузета опојна дрога cannabis-марихуана нето масе 49.31 грам и одлучено да се иста има уништити по правноснажности пресуде. Окривљени је сходно члану 261. ЗКП обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 8.952,00 динара и то ВЈТ у Зајечару 8.952,00 динара, а на име паушала износ од 3.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 11 Кж1 бр. 1349/16 од 08.03.2017. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Александра Миленовића, а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К бр. 22/16 од 18.08.2016. године и Апелационог суда у Нишу 11 Кж1 бр. 1349/16 од 08.03.2017. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Александра Миленовића, адв. Небојша Грамић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, пресуду Вишег суда у Зајечару К бр. 22/16 од 18.08.2016. године преиначи тако што ће окривљеног огласити кривим за кривично дело из члана 246а КЗ и за исто му изрекне новчану казну или пак да укине и првостепену и другостепену пресуду.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и члана 487. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Миленовића, адв. Небојше Грамића, је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно побројаних повреда тог законика учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног на подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно набројане у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреде тог законика: члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Александра Миленовића као разлог подношења захтева наводи општу одредбу повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП уз образложење да се пресуде могу заснивати само на чињеницама које су извесне а не на претпоставкама и с тим у вези наводи да је погрешан закључак првостепеног суда да количина пронађене и одузете

опојне дроге од окривљеног није била намењена за његову личну употребу већ за даљу продају, те да су и ствари које су пронађене у кући окривљеног, а које су служиле како то суд по ставу браниоца погрешно закључује за одмеравање дроге, користили родитељи окривљеног који се баве гајењем биљака, те је из тих разлога и погрешан закључак суда да се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ.

Истакнутим наводима по оцени Врховног касационог суда у суштини бранилац окривљеног оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа што сходно члану 485. став 4. ЗКП нису дозвољени разлози за подношење овог ванредног правног лека-захтева за заштиту законитости, те је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Александра Миленовића оценио недозвољеним.

С`тога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија,
Веско Крстајић,с.р.